

מ"ת 32284/12/23 - מדינת ישראל נגד עמיר אבו-חמדה עלי, אמג'ד עלי (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 32284-12-23 מדינת ישראל נ' אבו חמדה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 504126/2023 יל"פ אשר

לפני מבקשת נגד משיבים	כבוד השופט ניצן סילמן	מדינת ישראל
		1. עמיר אבו-חמדה עלי 2. אמג'ד עלי (עציר)

החלטה

בקשת מעצר של המשיבים כנגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות נשק (מספר עבירות), ולמשיב 1 גם גניבת נשק (מס' עבירות) וגניבה.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. המשיבים הם אחים, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום המשיב 1 וויסאם עלי עבדו במפעל באזור הצפון.
2. החל מיום 7.10 אז פרצה מלחמת "חרבות ברזל", המפעל עבד במתכונת מצומצמת והמשיב 1 וויסאם הם העובדים היחידים שהתייצבו לעבודה באופן סדיר.
3. ביום 10.11 כוח של צה"ל התיישב במפעל ואיחסן בו ציוד צבאי ואמצעי לחימה.
4. ביום 12.11 בשעות הצהריים המשיב 1 וויסאם נטלו שני מטולי רקטות נ"ט והחביאו אותם במקום מסתור בשטח המפעל. בהמשך משיב 1 נשא והוביל את שני הטילים לרכב שהיה בשימוש, מסוג טויוטה, והוביל את הטילים מחוץ לשטח המפעל.
5. בין 13.11 ל- 15.11 המשיב 1 וויסאם נטלו ארגז תחמושת של מקלע מסוג מאג והחביאו אותו במקום מסתור בשטח המפעל. באותו מועד נטלו השניים את מכשיר ה DVR של מצלמות האבטחה במפעל.

6. בהמשך המשיב 1 נשא והוביל את ארגז התחמושת והמכשיר לרכב והובילם מחוץ למפעל.
7. ביום 16.11 בשעות הבוקר המשיב 1 וויסאם נטלו מטול רקטות נ"ט והחביאו אותו במקום מסתור במפעל. בשעה 10 המשיב 1 נשא והוביל את הטיל לרכב והוביל אותו מחוץ למפעל.
8. בשעה 11:15 התקשר המשיב 1 לוויסאם וביקש שיגיע לביתו של המשיב 2 בעראמשה. וויסאם נסע ופגש בבית את המשיבים. השלושה שוחחו על מכירת הטילים וחלוקת התמורה.
9. משיב 1 הוביל ונשא את הטילים לרכב שהיה בשימוש של המשיב 2.
10. מיום 16.11 עד 29.11 המשיב 2 נשא והוביל את שלושת הטילים בין מקומות מסתור שונים בכפר ומחוצה לו. מסגרת חקירתו של המשיב 2 הוא הביא להחזרת שניים מהטילים לידי כוחות הביטחון.

המשיבים טענות לעוצמת הראיות -

11. משיב 2 טען ביחס לחלקו הקטן באישומים והעדר ראיות באשר לתכנית הגניבה או כוונה לבצע מכר אמל"ח.
12. כמו כן, הועלו טענות מהימנות ביחס לגרסת וויסאם, כאשר מדבריו למדובב עולה כי היה לו תפקיד מרכזי בביצוע העבירות, ללא כל הפללה של המשיב 2.
13. לטענת המשיבים, מחקרי תקשורת אינם תואמים את גרסת וויסאם בנוגע למפגש ביניהם בסוף האירוע. אין כל שיחה בין המשיב 1 וויסאם בשעה 11:15, השיחה ביניהם היא בשעה 12:16 אז המשיב 1 מאוכן במעלות וכלל לא מאוכן בעראמשה בהמשך היום.
14. המבקשת הפנתה לחקירות וויסאם המפלילות את המשיבים והתואמות הודעות החיילים ביחס למיקומם של הטילים והאופן בו היו מונחים.
15. עוד טענה המבקשת כי המשיב 1 שתק לאורך כל חקירותיו בשב"כ ובמשטרה, ומסר גרסה רק בשלב מאוחר. המשיב 2, אף עפ"י גרסתו, החזיק, נשא והוביל שלא כדן שני טילים, והעובדה כי לא פעל כאדם נורמטיבי להחזיר את הטילים מיד כשגילה עליהם מלמדת שאי אפשר לקבל גרסתו.
16. אשר למחקרי תקשורת נטען כי אין הפרדה במחקר התקשורת בין עראמשה - בתי המגורים ומקום המפגש, לבין אדמית, אזור המפעל.

הראיות -

17. **דו"ח פעולה רס"ב אבו ריש** - דוח ע"י סגן פלוגת צנחנים, אורי מאירוביץ, על גניבת טיל לאו ממפעל הברזל. חושד בשני עובדים במפעל ויסאם עלי והמשיב 1 שברשותם רכב פיאט. הגיעו למפעל סביבות 7 ועזבו סביבות 10.

18. **תמלול שיחות בין ויסאם למדובב (אמיר) -**

אמיר - תחכה לי קצת

ויסאם - אחד?

אמיר - אחד מה אני צריך אותו, אם תעשה לי מחיר אקח את השלושה נשבע לך אם זה מחיר טוב אני אקח שלושה ממך לא אחד בודד..

ויסאם - אתה תהיה מבסוט עליו...

אמיר - אבל תזהר שזה לא יתקלקל מהגשם תזהר

ויסאם - זה לאא מה פתאום, זה שאיתי גם הוא מקפיד, הסתרנו אותם טוב הסתרנו אותם טוב... איך תיקח אותם?.. איך אתה תוביל אותם?

אמיר - אני מגיע עם הרכב... אתה למה לא לקחת עוד דברים?

ויסאם - לא היה חוץ מהם

אמיר - מה הם עזבו אותם ככה איזה מפגרים

ויסאם - בצהריים בצהריים... בצהריים לקחתי אותם... בשעה אחת..

אמיר - כולם הוצאת אותם ביחד?

ויסאם - לא, שתיים ואחד

אמיר - איך?

ויסאם - שתיים לקחתי, ואחד לקחתי יום אחרי... לא ביחד...

אמיר - מעניין איך העמסת אותם, יעני אתה והבחור לבדכם

ויסאם - ברכב מאחורה כיסיתי אותם וישר יצאתי

אמיר - ברכב שלך?

ויסאם - כן

אמיר - אבל בבגאז' אין מקום

ויסאם - לא ברכב שלי, ברכב של מישהו אחר

אמיר - זה שעצור איתך?

ויסאם כן

אמיר, אהה, יש לו רכב גדול יענו... אבל הם כבדים

ויסאם כן כבדים...

אמיר - אתה לקחת את השניים בארגזים ביום השני והבלי ארגז יום לפני

ויסאם - בדיוק

19. **דו"ח פעולה בלש פרידמן** - בחיפוש במתחם המשפחה של המשיב 2 נמצא במחסן 3 גופי נשק ואקדח נורים.

20. **דו"ח פעולה רסב חגיגי** - התקבלה אינדיקציה כי ייתכן והטילים שנגנבו נמצאים באזור בין אדמית לערב אל עראמשה. בסריקה בצידי הדרך, **סמוך למעבר מים הבחין בשק לבן שנמצא בתוך תעלת מים. בתוך השק נמצאו 2 טילי לאו וכן שקית שחורה ובתוכה 2 ערכות ניקוי נשקים.**

21. **מזכר רסב חוגיראת** - בתאריך 7.12 בסיום חקירת המשיב 2 טען שקיבל שק מויסאם שביקש להשאיר אצלו. כשויסאם עזב הוא פתח את השק וראה שני טילי לאו ושני תיקים.

בעימות בין השניים המשיב 2 פנה לויסאם ושאל אותו אם הוא זוכר את השק שהביא לו, וויסאם השיב בחיוב.

ויסאם נשאל אם זוכר את צבע השק, ואז התחיל לגמגם ואמר כן שחור, ואז המשיב 2 התערב ואמר שבתוך השק היה שק שחור. ויסאם נשאל מה היתה תכולת השק והוא שתק. נאמר לו שהמשיב 2 אמר שבשק היו טילי לאו ואם הוא יכול להגיד בכמה טילים מדובר, ויסאם שתק.

ראה לנכון להוציא את המשיב 2 מהחדר כי הרושם היה שהוא רוצה לתאם גרסה עם ויסאם ולהדיח אותו להגיד דברים.

בסיום העימות, נערך עימות בין ויסאם והמדובר, בפניו הודה ויסאם על גניבת 3 טילים. ויסאם טען שאינו מכיר

את המדובב. המדובב אמר שויסאם הודה בפניו על גניבת 3 טילים יחד עם הבחור שנעצר איתו (המשיב 1). ויסאם אמר שסתם סיפר למדובב דברים כדי להרשים אותו.

לאחר הוצאת המדובב מחדר החקירות, אמר ויסאם שהסתבך ואכל אותה והחל לבכות. הוא סיפר שהמשיב 1 גנב את הטילים והוא שימש כתצפיתן. המשיב 1 גנב בשתי הזדמנויות טילים, בפעם הראשונה שניים, ובפעם השנייה עוד טיל. את הטילים העביר המשיב 1 ברכב שיש לו מהעבודה לעראמשה. המשיב 1 גם גנב כדורי מאג והעלים את מכשיר הדי.וי.אר לאחר שצה"ל ביקשו לראות את מצלמות האבטחה. ויסאם גם טען שכל מה שאמר המשיב 2 בעימות לא נכון, והוא ענה בחיוב כי פחד ממנו. לא ידוע לו על שום שק, והוא לא הביא לו שום שק.

ויסאם מסר שכל מה שסיפר בחקירות שב"כ זה אמת.

תחילה היסס לעימות מול המשיב 1 בטענה שמפחד, אולם בהמשך הסכים. המשיב 1 הוכנס לחדר החקירות ומיד החל לקלל את ויסאם ולאיים עליו. המשיב 1 טען בעימות שויסאם ניסה לגנוב ארבע פעמים נשק ותחמושת מהחיילים, ופעם אחת גנב M16 ושם עליו משטח עץ. הוא הפציר בויסאם להחזיר את הנשק לחייל וויסאם אמר שהחזיר לו.

ויסאם אמר למשיב 1 שהוא זה שגנב את הטילים, בהתחלה שניים ואז עוד אחד והעביר אותם לעראמשה לבית משפחתו. המשיב 1 טען שויסאם משקר ומעליל עליו.

22. **מזכר רסמ ברכאת** - מהלך חקירה של המשיב 1 ביום 16.11 אמר שאין לו טעינה בטלפון. כאשר הטעין את הטלפון והוא נדלק, נראה הטלפון מאופס וביקש להגדירו.

חקירות שב"כ -

23. **ויסאם** - נשאל האם הדברים שגנבו נועדו על מנת למכור אותם לארגוני טרור או בשביל כסף, והשיב תוך כדי שבוכה כי זה רק בשביל כסף. נשאל אם מכרו, והשיב בשלילה. אמר שגנבו שלושה טילים.

הטילים עברו למשיב 2, מעריך שמכר אותם לאנשים מטובא.

תפקידו רק היה לתצפת על החיילים ולוודא שלא מגיעים בזמן שהמשיב 1 גנב. המשיב 1 גנב חוץ מהטילים גם קופסא של תחמושת מאג וגם את ה DVR, כי לא רצה שיראו את הגניבות שלהם במצלמות.

המשיב 1 הוא אחראי עליו בעבודה. מאז המלחמה הצבא סגר את האזור ועל כן עובדי המפעל לא יכלו לעבוד בו כמו בשגרה. המשיב 1 פנה לחטיבה הרלוונטית בצבא וביקש אישורי כניסה למפעל עבור שניהם כדי שיוכלו להמשיך לעבוד. מאותו יום בכל האזור כולל במפעל היו כוחות צבא.

ביום 14.11 סביבות 12, בזמן שהם היו במפעל, ניגש אליו המשיב 1 ואמר לו שהבחין ליד המשרד שהניחו טילי נ"ט בלי שמירה. בזמן זה כל החיילים אכלו צהריים במטבח.

המשיב 1 ביקש ממנו לשמור שאף חייל לא מתקרב ואז הוא לקח משם שני טילי נ"ט.

המשיב 1 החביא את הטיילים מתחת למכונת כרסום, וכעבור שעתיים עטף את הטיילים במגבת שחורה ורצועת ראצ'ט והעביר אותם לרכבו מסוג טויוטה קורולה לבנה. הוא ראה את המשיב 1 מכניס את הטיילים לבגאז', ואז הוא אמר לו שהוא נוסע ועוד מעט חוזר.

הוא נשאר במפעל לבד וכעבור 10 דק' בערך המשיב 1 חזר. הוא **מעריך שהמשיב 1 הסתיר את הטיילים בכפר, ככל הנראה אצל המשיב 2.**

יום למחרת 15.11, הם הגיעו למפעל בשעה 8 וראה שהתחלף הכוח. בשעה 12 אחד החיילים פנה למשיב 1 וביקש לראות את המצלמות בטענה שנעלם לו אתמול ציוד. המשיב 1 אמר לו שיבדוק מול בעל הבית.

המשיב 1 אמר לו שאם החיילים יראו את סרטוני האבטחה החיים שלהם ייהרסו.

כעבור כשעה בזמן שהחיילים היו במטבח ואכלו, המשיב 1 ביקש ממנו לשמור שאף אחד לא מגיע, הוא נכנס למשרד ולקח משם קופסת תחמושת מאג ואת ה-DVR.

המשיב 1 הסתיר את הדברים ואז הכניס אותם לתא המטען ברכבו.

יום למחרת 16.11 הם הגיעו למפעל בשעה 8 ושוב היו חיילים חדשים. בשלב מסוים, המשיב 1 ביקש ממנו להשגיח שאף אחד לא מתקרב, ניגש לערימת התיקים של החיילים וגנב טיל נ"ט. המשיב 1 הכניס את הטיל מתחת למכונה, וכעבור שעתיים ליפף את הטיל במגבת והכניס אותו לתא המטען של הרכב.

מאחר וסיימו עבודתם בשלב זה, הם עזבו את המפעל בשעה 11.

לאחר שהחליף בגדים הוא נסע לביתו של המשיב 2, שם ראה את רכבו של המשיב 1. הם ישבו שלושתם יחד ועישנו, ומהלך השיחה המשיב 1 אמר לו שהמשיב 2 ימכור את הדברים שהשיגו לאנשים מטובא והוא יקבל חלק יפה.

הוא ראה את שלושת הטיילים מונחים מחוץ למסגריה של המשיב 2 מכוסים בשמיכה. לאחר מכן המשיב 1 הכניס את הטיילים לתא המטען בג'יפ של המשיב 2. הוא לא יודע מה המשיב 1 עשה עם התחמושת וה-DVR.

3.12 ביום הראשון של שבוע הגניבה הוא הגיע בבוקר למפעל וראה נשק M16 מונח על משטח. חיפש את החייל והחזיר לו את הנשק.

24. המשיב 1 - שמר על זכות השתיקה

25. המשיב 2 - 30.11 הציע להתקשר לאחיו שמשרת בצבא על מנת שהוא ישים את הטיילים שנגנבו בנקודה מסוימת ככה שהסיפור יסתיים ולא יסתבכו אנשים נוספים.

בחקירה מאוחרת יותר אמר שאחיו יכול להשאיר את הדברים באזור אדמית. כשנאמר לו שלא מעוניינים שיתקרב לאזור ששם יש כוחות צבע ועדיף שישים את זה באזור הכפר, אמר כי יש מעבר מים קרוב לכניסה הראשית של הכפר וניתן להשאיר את זה שם.

המשיב 2 התקשר למוניר ואמר לו שצריך ממנו טובה, **ביקש שילך למי שהתארגנו אצלו לפני החתונה של אחיהם ויגיד לו שהחפצים שהוא שם אצלו לפני יום אחד בשני תיקים גדולים צריכים לחזור אליהם.**

בהמשך המשיב 2 ביקש ספר קוראן, שם ידו על הספר ונשבע שאין לו 3 טילים אלא רק שניים, והוא לא מבין מאיפה ויסאם סיפר על שלושה. הוא יודע על שני טילים וגם יש ברוס של מאג שלא נמצא אצלו אבל יכול לארגן אותו בהמשך.

בהמשך שוחח המשיב 2 שוב עם מוניר וביקש ממנו להגיע למעבר המים ליד הכפר ולהתקשר אליו משם. לאחר מס' דקות מוניר התקשר שוב, והמשיב 2 שאל אותו אם הוא שם את זה במעבר מים, וביקש ממנו להתרחק.

המשיב 2 סיפר שמוניר שם שק לבן ושק שחור במעבר מים.

לאחר מס' דקות עודכנו ע"י כוח משטרה כי אותו שני טילים במעבר המים.

המשיב 2 ביקש לבדוק מול הצבא כי אין טיל שלישי ויש פה טעות.

2.12 נאמר למשיב 2 כי העניין נבדק מול הצבא ונראה שהוא סיפר את האמת, אך עדיין מבצעים בדיקות.

3.12 בעקבות המעצר של ויסאם ואחיו הבין שהסיבה היא גניבת 2 טילי לאו מהצבא, ולכן גמלה החלטה בלב המשפחה להחזיר את הטיילים. לשם כך מוניר אחיו פנה למשטרה נהריה ושוחח עם קצין מודיעין בדר והציעו לפתור את העניין בלי סיבוכים. המסר של מוניר היה שניתן להחזיר את הטיילים בשקט בלי בעיות. קצין המודיעין אמר שהחקירה הועברה ליחידה אחרת ולכן לא יכול לעזור. לכן מוניר פנה לסייען שב"כ וביקש את עזרתו. הסייען אמר שיוכל לעזור רק כשהחקירה תעבור לשב"כ.

המשיב 2 אמר שנגנבו רק 2 טילים. נאמר לו שיתכן ומכרו את השלישי, והוא השיב כי אם תכננו למכור היה מוכר את כולם.

הודעות -

26. **אורי מאירוביץ - 16.11** סביבות השעה 13 אחד החיילים הודיע לו שחושד שטיל ששייך לחייל לא נמצא בתיק המבצעי שלו. בבדיקה לא נמצא טיל לאו ולאחר בירור הבין שנגנב.

יש שני פועלים שמגיעים למפעל והיום היו רק שניהם. חושד בהם.

27. **מתן שני** - סמל מחלקה של גדוד מילואים, הגיעו למפעל ביום 10.11 והיו שם עד 12.11 אז החליפו אותם. הם הגיעו עם 3 טילים. ביום 11.11 וידא שהם נמצאים, ולמחרת בבוקר נודע מאחר החיילים

שחסר טיל. הם חיפשו בכל המתחם ולא מצאו והועבר דיווח לפיקוד. בסיום השהות היו ברשותו 2 טילים.

יש מצלמות במקום אבל המשיב 1 אמר להם שאין גישה והן לא עובדות.

28. **יונתן רון** - סמג"ד מילואים, הוצבו באזור המפעל עד תאריך 12.11 והבינו בגדוד שחסר טיל. כשווידא כמה טילי לאו יש בפועל לעומת הכמות עליה הם חתומים הבין שחסרים 2 טילים.

בבדיקה מול התכתביות עם המחלקות נראה כי כבר ב 9.11 חסר לו אחד, ואחר כך הייתה גניבה של טיל מהמחלקה של מתן.

אין לו אפשרות לדעת שהטיל השני נגנב מהמפעל כי פרט למחלקה של מתן אף אחד לא דיווח.

29. **אמיר, מדובב - 22.11** ויסאם סיפר לו שהוא דפק את צה"ל **והוא וחבר שלו גנבו 3 טילים, 2** בקופסאות ואחד בלי. רצה למכור אותם

23.11 ויסאם סיפר לו שביום שלישי גנב טיל אחד ואת ה DVR יום למחרת חזר וגנב שני טילים. עשה את זה בשעות הבוקר סביבות 12-13. הוא והעצור השני תכננו יחד. הם לקחו את הטילים באמצעות רכב טויוטה של העצור השני. את ה DVR הוא נתן לחבר שלו שהוא מומחה בדברים האלה, הם מחקו הכל ושרפו אותו.

הוא שאל את ויסאם אם יעשה לו מחיר על שלושת הטילים והוא הסכים לסכום של 250 אלף.

ויסאם סיפר לו שהחביאו את הטילים בעראמשה אבל לא סיפר לו איפה.

30. **ויסאם - שמר על זכות השתיקה בחקירות ראשונות. לאחר חקירות שב"כ והעברת החקירה חזרה למשטרה, החל לשתף פעולה.**

28.11 רק הוא והמשיב 1 עובדים במפעל מאז 7.10. הוא היה חלק מהגניבה של אמל"ח. בזמן שעבדו ביום 13.11 המשיב 1 אמר לו שיש טילים והוא רוצה לקחת אותם וביקש ממנו לא להגיד כלום. המשיב 1 סיפר לו שראה שני טילי נ"ט ליד המשרד, והוא רוצה לקחת אותם ולשים מאחורי המכונה. המשיב 1 ביקש שיסתכל לראות אם מישהו מהחיילים מגיע ויזהיר אותו.

המשיב 1 לקח את הטילים ושם מאחורי המכונה, זה היה סביבות 12:30-12. אחרי כשעתיים המשיב 1 ביקש ממנו שוב לבדוק את חיילים מגיעים, עטף את הטילים בשמיכה הידק עם אזיקון ושם בדלי. המשיב 1 יצא עם הטילים לחלק האחורי של המפעל, שם חנה הרכב שלו ושם את הטילים בתא המטען.

לא היו חיילים ששמרו אותה העת על הטילים כי הם הלכו לאכול. **כל יום החיילים אכלו בשעה 12 והשאירו את הציוד ללא השגחה.**

הגניבה של שני הטילים היתה ביום שלישי, לא ביום שני. ביום רביעי כשהגיע לעבודה חייל ביקש מהמשיב 1 לראות את המצלמות כי נגנב משהו. המשיב 1 נבהל ואמר לו "אכלנו אותה". לאחר כחצי שעה המשיב 1 ביקש ממנו לבדוק שחיילים לא מגיעים, הוא הלך למשרד, וכשחזר ראה שביד אחת יש לו ספר מכונות ובתוכו DVR ודלי ובתוכו כדורי מאג. המשיב 1 הלך לרכב שלו, ושם את הדברים במושב אחורי.

יום למחרת הגיע לעבודה בבוקר, ואז המשיב 1 הגיע אליו ואמר לו שראה טיל נוסף והחיילים ישנים ליד המטבח. הטיל היה בתוך תיק ירוק מונח עם תיקים נוספים. כעבור זמן מה המשיב 1 ביקש ממנו לתצפת, הוא הלך ולקח את הטיל ושם מאחורי המכונה. אחרי שעתים המשיב 1 לקח את הטיל עטוף ושם בתא המטען ברכבו ונסע וביקש ממנו לשים לב אם אחד החיילים מדבר על משהו חסר.

סביבות 10 התקשר אליו המשיב 1 ושאל אם יש משהו חריג. הוא אמר לו שהכל כרגיל, ואז המשיב 1 ביקש ממנו לסגור את המכונה ולנסוע הביתה. הוא נסע הביתה והמשיב 1 התקשר אליו סביבות 11 וביקש ממנו להגיע לבית הוריו. הוא הגיע **וישב בחוץ עם המשיבים. הם אמרו לו לא להגיד כלום על הטילים, והמשיב 1 אמר שיסדר אותו עם כסף. הוא שמע את המשיבים מדברים על מכירת הטילים לטובא.**

הוא ראה את 2 הטילים במסגריה ואת השמיכה שהמשיב 1 לקח במפעל. **המשיב 1 העביר את הטילים לטנדר של המשיב 2**, ואז הוציא מתא המטען ברכב שלו את הסמרטוט השחור שעטף את הטיל השלישי וגם אותו העביר לטנדר.

הוא שיתף פעולה עם המשיב 1 כי פחד ממנו

7.12 בשב"כ הרביצו לו וחשמלו אותו ולכן אמר סתם דברים כדי שיעזבו אותו. לא סיפר זאת בחקירה קודמת כי היה לחוץ.

בהמשך שמר על זכות השתיקה.

בעימות בינו לבין המשיב 2, אמר המשיב 2 שויסאם הביא לו שק. ויסאם נשאל מה היה בשק ומה הצבע שלו, וענה שאכן הביא למשיב 2 שק בצבע שחור. שמר על זכות השתיקה בהמשך העימות.

בעימות עם המדובב - אמר ויסאם כי אמר למדובב סתם דברים כדי להרשים אותו מאחר ופחד ממנו. הכחיש שאמר שגנב 3 טילים.

בסיום העימות נשאל שוב אם אמר למדובב שגנב יחד עם חברו שעצור איתו בתיק 3 טילים, ואישר שאכן אמר זאת, אך לא הוא גנב, המשיב 1 גנב.

נשאל לגבי העימות עם המשיב 1 מהלכו הוא אמר לו כי הוא כן גנב את הטילים וביקש ממנו לתצפת ובתגובה המשיב 1 אמר לו שהוא ניסה 4 פעמים לגנוב נשק ותחמושת ואף גנב M16, וענה שהמשיב 1 משקר הוא החזיר לחייל את הנשק, **ומי שגנב את הטילים זה המשיב 1 - תחילה שניים ואז עוד אחד ולקח אותם לבית משפחתו בעראמשה.**

חזר על גרסתו בחקירה קודמת ביחס לגניבת הטילים.

אמר שזו אכן האמת, אבל המשיב 2 לא קשור הוא היה בביתו. אישר את דבריו של המשיב 2 בפניו כי פחד שהוא והמשיב 1 יפגעו במשפחה שלו.

המשיב 1 איים עליו בשני המקרים של גניבת הטילים שאם לא יתצפת יפגע בו ובמשפחתו.

המשיב 2 לא קשור, הטילים היו ברכבו של המשיב 1. **לא ידע להבהיר אם כך כיצד המשיב 2 הסגיר שני טילים וטען כי אולי המשיב 1 נתן לו אותם, לא יודע מה לגבי הטיל השלישי.**

הכחיש שאמר למדובב שהטילים מוחבאים היטב בעראמשה.

12.12 כל מה שמסר בחקירות שב"כ זה אמת חוץ מהמעורבות של המשיב 2. הפעם האחרונה שראה את הטילים זה כשהמשיב 1 שם אותם בתא המטען של רכבו כשהוציא אותם מהמפעל.

31. **המשיב 1 - שמר על זכות השתיקה בחקירות ראשונות.**

7.12 שמר על שתיקה עד כה בעצת עורך דינו. **לא ידע להבהיר מדוע מכשיר הטלפון שלו אופס, ומדוע בהתאם למסמך מחברת תקשורת, לאחר שיחה שלו עם שוטר ביום 16.11 בשעה 18:13 מהלכה נדרש להגיע לחקירה, הועבר הסיים מהמכשיר שלו למכשיר אחר.**

ויסאם מעשן סמים ומדבר דברים הזויים. מהלך העבודה במלחמה ויסאם אמר לו שהוא רוצה לקחת נשק של חייל, והוא צעק עליו ואמר לו לקרוא למפקד שייקח את הנשק. ויסאם מחפש כל הזמן תחמושת בשביל כסף.

הכחיש גרסת ויסאם וטען שהוא שקרן.

לא ידע להבהיר אם אכן אין לו קשר לגניבת הטילים כיצד אחיו ומשפחתו קשורים להחזרתם.

12.12 עומת עם גרסתו בחקירה ראשונה כי ויסאם לא נגע בכלום, "ויסאם בעיניים שלי באחריות שלי", לעומת גרסתו בחקירה אחרונה כי אין לסמוך על ויסאם שהוא מסומם וניסה לגנוב נשק ותחמושת, וענה שאינו זוכר את החקירה הראשונה, הוא מנע מויסאם לגנוב את הנשק של החייל ולא היה צמוד אליו כל הזמן. **אחרי שהבין שויסאם מנסה להפליל אותו** ואת משפחתו הוא רוצה לעזור להגיע לחקר האמת.

לא ידע להבהיר מדוע הפליל אותו ויסאם בשיחותיו עם המדובב.

32. **המשיב 2 - 7.12** ויסאם לקח את הטילים והציוד, הוא לא עשה את זה בכוונה והוא לא יודע איך לתקן את המצב הוא מפחד שיפטרו אותו. ביום שנעצר ויסאם הגיע אליו למסגריה ואמר לו שיש לו שק שהוא רוצה להשאיר אצלו קרוב למסגריה, צמוד לכביש פנימי ליד פחי האשפה. הוא הוציא את השק ממושב אחורי ברכב של ויסאם. שק גדול לבן, ושם אותו ליד הפחים. לא יודע מה יש שם, לא הסתכל. **לאחר מכן דאג, וחשב שיש משהו לא בסדר והסתכל בשק וראה שני טילים ושני תיקים.** יודע שויסאם מעשן סמים. בערב הבין שמשטרה הגיעה לויסאם ונלחץ. אחרי הדיון הראשון בביהמ"ש ניסה לגשש ולראות איך להחזיר את הטילים. חשב להחזיר אותם למפעל. **הבין בביהמ"ש נגנב טיל אחד,**

וביקש מאחיו מוניר לפנות לקצין מודיעין בנהריה ולשאול אותו איך להסגיר את הטילים. קצין המודיעין אמר שצריך להחזיר את הטיל עם אותו מס' שנגנב. **במשפט הוא צילם את מס' הטיל שחסר**, ואז הבין שהוא בבעיה, כי מה יהיה עם הטיל השני. רכז המודיעין אמר לו שהחקירה הועברה ליחידה אחרת, ואם יחזיר שניים במקום אחד שנגנב אז זה יסבך אותו. כעבור מס' ימים נעצר, וויסאם בחקירה בשב"כ אמר שגנב 3 טילים וזה הפחיד אותו כי ידע רק על שניים. ויסאם אמר שהוא מכר את הטילים לטובא, ובשב"כ היו בטוחים שמכר את הטילים והם יעברו לארגוני טרור. לכן בחקירה ביקש שיבטיחו לו שאם ישלח מישהו והוא יסגיר את הטילים הוא לא יסתבך. הוא התקשר לאדם שלא רוצה לומר את שמו, שהסכים לשתף איתו פעולה, והוא ביקש ממנו להוביל את הטילים למיקום שנתנו לו. נותרה בעיה של טיל שלישי שהוא לא יודע עליו. השב"כ בדקו את העניין והתברר שמדובר בשני טילים חסרים, והבינו שהוא אמין.

הטילים היו בשק ליד פחי האשפה כיומיים שלושה, ואז העביר אותם למקום בטוח בכפר למשך כ 5 ימים, ואז העביר אותם למקום בטוח יותר מסביב לכפר. לא הסתיר את הטילים אצל אנשים.

ויסאם ניסה להפליל אותו ואת אחיו כי הוא רוצה לנקום באחיו שהתחתן עם בחורה שהיתה מאורסת לדודו.

הכרעה -

33. עיון בחומר החקירה מביא למסקנה כי הוא מקים תשתית לכאורית לעבירות המיוחסות למשיבים.

34. מהראיות עולה, לכאורה, כדלקמן -

- ויסאם מפליל את המשיבים

- גרסת ויסאם בחקירות שב"כ ומשטרה תואמות שיחותיו עם המדובר. ויסאם דבק בגרסתו גם מהלך עימותים עם המשיבים.

- בעימות בין ויסאם והמשיב 2 נראה היה כי המשיב 2 מנסה להדיח את ויסאם ולשים דברים בפיו, כאשר ויסאם כלל לא ידע לומר את צבע השק הגדול עם הטילים אותו, כביכול, נתן למשיב 2.

- פרטים שמסר ויסאם ביחס למיקום הטילים, טרם גניבתם, תואם הודעות החיילים

- **המשיב 2 למעשה בחקירותיו הודה כי החזיק למצער בשני טילים, אותם העביר ממקום למקום, עד הסגרתם לידי כוחות הביטחון; המשיב 2 למעשה אישר התקיימות מלוא יסודות העבירות המיוחסות לו.**

- סתירה בחקירות המשיב 2 ביחס למקום הימצאם של הטילים מחזקת התשתית כנגדו. המשיב 2 טען כי לא הסתיר את הטילים אצל אנשים, אלא במקומות בכפר וסביבו. אולם, מהלך חקירות שב"כ, התקשר המשיב 2 לאחיו מוניר וביקש ממנו ללכת לאדם אצלו התארגנו ולקחת ממנו שני תיקים גדולים שנתן לו.

- התנהגות מפלילה של המשיב 1 - שתיקה בחקירות שב"כ ומשטרה; לאחר שיחה עם שוטר מהלכה נמסר לו כי נדרש לחקירה החליף מכשיר ואיפס אותו. למשמעות השתיקה- ראה בש"פ 12/24.

35. טענות ביחס למהימנות ויסאם דינן להתברר בהליך העיקרי, בשלב זה ביהמ"ש אינו נדרש למהימנות עדים ומשקלן של ראיות, ורק פרכות וסתירות מהותיות תשלולנה התשתית. בנסיבות, לא מצאתי כי סתירות בחקירות ויסאם אימננטיות הפוגמות בעוצמת התשתית.

36. יתרה מכך, הלכה היא כי קיומן של ראיות לכאורה, לצרכי מעצר עד תום ההליכים, נקבע לפי המבחן של "אם נאמין": "אם נאמין לראיות התביעה, האם יהא בהן כדי לחייב את המסקנה שהעורר ביצע את המעשה המיוחס לו?" (ראו בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133).

בענייננו, ככל שיאמין ביהמ"ש לויסאם יורשעו המשיבים בעבירות המיוחסות להם ודי בכך לשלב דנן.

37. לאור האמור, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה דיה לביסוס פוטנציאל הרשעה בעבירות המיוחסות למשיבים.

38. עילות המעצר סטטוטוריות; השאלה אם לעת זו יש לבחון חלופה.

39. שמעתי בקשב רב טענות הצדדים; ביחס למשיב 1- סבורני כי משבעת חירום עדיין אנו מצויים, יש להורות על מעצר המשיב 1 עד תום ההליכים, ואין מקום להפנותו לשירות המבחן.

40. כאשר עסקינן בעבירות נשק, חל כלל מעצר; ככלל- מי הנוגע בנשק, מחזיקו, נושאו ומובילו, ומי הגונב נשק, דינו להיעצר עד תום ההליכים; ראה למשל בש"פ 318/24.

41. כלל זה חל שבעתיים, בהתייחס לכלי נשק יוצאי דופן בקטלניותם; כך, למשל קבע כב' בית המשפט העליון כי עת מדובר במטענים, למשל, גם תסקיר חיובי לא יועיל (בש"פ 6957/19 ספדי).

42. גיל צעיר והיעדר עבר אינם טעמים המצדיקים סטייה מכלל המעצר (בש"פ 3383/23).

43. אמנם המשיב כאמור הפנה לסתירות בעדויות ויסאם, וטען כי האחרון מנסה למזער חלקו; בשלב זה איני נדרש לכך; לפחות על פי הראיות לעת זו- המשיב 1 הנו יזם הגניבה, מעביר הטילים, והרוח החיה.

44. אבהיר- מצויים אנו בעת חירום; הנכונות לכאורה לבצע גניבה של נשק ממי שאמורים להבטיח את בטחון אזרחי ישראל, והמשיב 1 ומשפחתו בכללם, מלמדת לא רק על מסוכנות קיצונית, אלא גם על נכונות תמורת בצע כסף, לסכן כל ערך מינימלי.
45. מי שאלו ערכיו, בשעת חירום, לא ניתן לבטוח בו, ולא ניתן לקבל כי ניתן להקהות מסוכנותו.
46. אדם שבשעת חירום נכון לכאורה לבצע עם אחרים גניבה מחיילים, עת הם והוא מצויים בקו עימות ובמצב מלחמה, מלמד על עצמו כי לא ישעה לכל נורמה.
47. למותר לציין כי כל עוד שעת החירום נמשכת, פרוסים כוחות הביטחון לרוחבה ולאורכה של המדינה; הסיכון להישנות המעשים, בשעת החירום, גבוה וממשי.
48. במצב דברים זה, לשעה זו, ונוכח רף המעשה המלמד על מסוכנות וחוסר יכולת לתת אמון במשיב, איני סבור כי תסקיר חיובי יועיל למשיב; משכך, אין טעם להפנותו לתסקיר (בש"פ 3447/23).
49. על אחת כמה וכמה לאור שעל פי עדויות ויסאם, ביכולת המשיב 1 להניע אחרים, וזאת יוכל הוא לעשות גם ממקום חלופה.
50. אני מורה על מעצר המשיב 1 עד תום ההליכים כנגדו.
51. לגבי המשיב 2- התלבטתי; לכאורה, לא מואשם המשיב 2 בתכנית העבריינית החמורה של הגניבה; קיימות גם ראשית ראיות לרצון להיפטר מהטילים, ולבסוף המשיב 2 מסגיר 2 משלושת הטילים; איני נדרש להכריע על מי חפץ המשיב 2 לחפות (על ויסאם או על אחיו), אך דומני כי ההיגיון עונה על הסוגיה.
52. בהינתן זאת, לא בלי התלבטות, יופנה המשיב 2 לתסקיר שירות המבחן; נוכח רף המעשה והחומרה היתירה, יידרש תסקיר חד משמעי, יוצא דופן וחיובי ביותר.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשפ"ד, 01 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.